

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

13. marts 2014*

»Vejtransport — forordning (EF) nr. 561/2006 — forpligtelse til at anvende en fartskriver — undtagelse for køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje — køretøj, som transporterer grus fra indladningsstedet til det sted, hvor der udføres vejvedligeholdelsesarbejder«

I sag C-222/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tartu ringkonnakohus (Estland) ved afgørelse af 4. maj 2012, indgået til Domstolen den 11. maj 2012, i sagen:

A. Karuse AS

mod

Politsei- ja Piirivalveamet,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne E. Levits og M. Berger (refererende dommer),

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den estiske regering ved M. Linntam, som befuldmægtiget
- den græske regering ved I. Bakopoulos og O. Souropani, som befuldmægtigede
- den svenske regering ved U. Persson, som befuldmægtiget
- Europa-Kommissionen ved J. Hottiaux, som befuldmægtiget, bistået af advokaat C. Ginter,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

* Processprog: estisk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 13, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102, s. 1, og berigtiget i EUT 2009 L 70, s. 19, samt i EUT 2011 L 79, s. 26).
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet inden for rammerne af en sag mellem A. Karuse AS (herefter »Karuse«) og Politsei- ja Piirivalveamet vedrørende en tjenestemand's afgørelse om at anordne et ekstraordinært teknisk eftersyn af et dette selskab tilhørende køretøj, der ikke havde en fartskriver, som opfyldte lovens krav.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370, s. 8), som ændret ved forordning nr. 561/2006 (herefter »forordning nr. 3821/85«), bestemmer i artikel 3, stk. 1 og 2:

»1. Kontroludstyr skal installeres og anvendes i køretøjer, der er registreret i en medlemsstat, og som anvendes til vejtransport af personer eller gods, undtagen de køretøjer, der er nævnt i artikel 3 i forordning (EF) nr. 561/2006. [...]

2. Medlemsstaterne kan fra anvendelsen af denne forordning undtage køretøjer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og stk. 3, i forordning (EF) nr. 561/2006.«
- 4 I 17. betragtning til forordning nr. 561/2006 anføres:

»Hensigten med denne forordning er at forbedre de sociale betingelser for de arbejdstagere, den omfatter, samt at forbedre den generelle trafiksikkerhed. [...]«
- 5 Artikel 1 i forordning nr. 561/2006 bestemmer:

»Ved denne forordning fastsættes regler for køretid, pauser og hviletid for førere, der udfører godstransport og passagerbefordring ad vej, med det formål at harmonisere vilkårene for konkurrencen mellem de forskellige former for landtransport, navnlig vejtransporten, og at forbedre arbejdsvilkårene og færdselssikkerheden. Forordningen sigter også mod at fremme bedre kontrol og retshåndhævelse i medlemsstaterne og bedre arbejdspraksis i vejtransporterhvervet.«
- 6 Denne forordnings artikel 5-9 indeholder de regler, der finder anvendelse på et transportkøretøjs medfølgende personale, køretiden, pauserne og hviletiden.

7 Nævnte forordnings artikel 13, stk. 1, bestemmer følgende:

»For så vidt som det er foreneligt med de i artikel 1 fastsatte mål, kan enhver medlemsstat på sit eget område eller på en anden medlemsstats område, såfremt denne anden medlemsstat er indforstået hermed, tillade, at transport, der udføres ved hjælp af følgende køretøjer, undtages fra bestemmelserne i artikel 5-9, og gøre sådanne undtagelser afhængige af individuelle betingelser:

[...]

h) køretøjer, der benyttes i forbindelse med kloakering, beskyttelse mod oversvømmelse, vedligeholdelse af vand-, gas- og elforsyning, vedligeholdelse og kontrol af veje, husstandsindsamling af husholdningsaffald og bortskaffelse heraf, telegraf- og telefontjenester, radio- og fjernsynstransmission samt pejling af radio- eller tv-sendere eller -modtagere.

[...]«

Estisk ret

8 Færdselsloven af 14. december 2000 (RT I 2001, 3, 6) i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »LS«), bestemmer i § 20³:

»Særbestemmelser for førerens køre-/hviletider

(1) Køre-/hviletiderne for førere af køretøjer eller en kombination af køretøjer, der er bestemt til befordring af passagerer, med mere end ni siddepladser (inklusive førerens plads), eller bestemt til lasttransport med en tilladt samlet vægt på over 3 500 kilogram, listen over de transportere, der er undtaget fra bestemmelserne for transportere med motorkøretøjer, og førerens og dennes arbejdsgivers pligter er reguleret i forordning [nr. 561/2006].

(1¹) De personer, der er nævnt i artikel 10, stk. 4, i [forordning nr. 561/2006] skal overholde de krav, der er fastsat i retsakterne på områderne for førerens arbejds- og hviletid. Et vilkår i en obligationsretlig kontraktbestemmelse, der afviger fra kravene i denne forordning, er ugyldig.

[...]

(7) Ud over førere, der arbejder på grundlag af en arbejdskontrakt, skal også førere, der arbejder på grundlag af andre obligationsretlige kontrakter, opfylde de krav, der er indeholdt i disse bestemmelser.

[...]

(8) De krav, der fremgår af den forordning, som er nævnt i denne bestemmelses stk. 1, finder undtagelsesvis ikke anvendelse på førere i forbindelse med en transport med et motorkøretøj i indlandet, hvis:

[...]

8) køretøjet benyttes i forbindelse med kloakering, beskyttelse mod oversvømmelse, vedligeholdelse af vand-, gas- og elforsyning, vedligeholdelse eller kontrol af veje, husstandsindsamling af husholdningsaffald og bortskaffelse heraf, telegraf-, telefon, radio- og fjernsynstjenester samt pejling af radio- eller tv-sendere eller -modtagere.

[...]«

9 § 20⁴ i LS fastsætter følgende:

»Anvendelse af en fartskriver

(1) Beregningen af føreren af et motorkøretøjs køre-/hviletider sker ved hjælp af en mekanisk fartskriver på diagramarkene i henhold til bilag I til [forordning nr. 3821/85] eller data, der er registreret i hukommelsen i en fartskriver med digital dataregistrering (herefter »digital fartskriver«) i henhold til bilag I B til denne forordning.

[...]

(1¹) Er det foreskrevet, at der skal anvendes en fartskriver, skal føreren registrere dataene vedrørende køre-/hviletider i henhold til artikel 15 forordning [...] nr. 3821/85 med fartskriveren.

(2) Der skal ikke anvendes en fartskriver i køretøjer, der

- 1) er blevet fremstillet før den 1. januar 1985, hvis de ikke benyttes til at erlægge gods- eller persontransportydelse mod vederlag
- 2) benyttes til transport, som i henhold til artikel 3 i [forordning nr. 561/2006] og denne lovs § 20³, stk. 8, er undtaget fra at skulle overholde kravene.«

10 LS' § 71, der har overskriften »Køretøjer i særtjeneste«, har følgende ordlyd:

»(1) Et køretøj i særtjeneste er:

[...]

2) et køretøj, der varetager vejbygningsopgaver og nødvendige arbejdsopgaver på veje (herefter »servicekøretøj«)

[...]

(4) Føreren af et servicekøretøj, på hvis køretøj det gule blinklys er tændt, kan ved varetagelsen af sine opgaver afvige fra de i denne lovs § 3, stk. 1, nævnte krav.«

11 § 10 i Teeseadus (vejloven) af 17. februar 1999, (RT I 1999, 26, 377, herefter »TeeS«), der har overskriften »Vejenes tilstand«, bestemmer følgende:

»(1) Det skal være muligt at køre sikkert på vejene, og disse skal overholde kravene for vejenes tilstand.

(2) Økonomi- og kommunikationsministeren opstiller de krav, der skal finde anvendelse på installationerne for vejsikkerhed, trafikskilte, trafiklys, autoværn, vejpæle og vejmarkeringer samt på tilstanden på nationale og lokale veje og veje, der befærdes om vinteren.

(3) Miljøministeren opstiller de krav, der skal finde anvendelse på tilstanden på skovveje.

(4) Ejeren af en offentlig vej eller den person, der anses for at være ansvarlig for vejopgaverne, er forpligtet til at holde vejen i en tilstand, der opfylder de krav, der er fastsat i denne lov eller i retsakter, der er udstedt i henhold til denne lov.«

- 12 TeeS § 14, der vedrører vejopgaverne, bestemmer:
- »(1) For vejopgaver anses udførelse af vejarbejder, planlægning, forvaltning af anvendelsen af veje, vedligeholdelse af nødspor, gennemførelse af vejprojekter og andre alle aktiviteter, der er forbundet med vejforvaltning.
 - (2) Under vejarbejder henhører bygning, reparation og vedligeholdelse af veje, jf. denne lovs § 17. Klassificeringen af bygge- og reparationsarbejder samt den tekniske beskrivelse af disse reguleres af de bestemmelser, der gælder for de vejprojekter, der er omhandlet i denne lovs § 19, stk. 2.«
- 13 TeeS' § 17, stk. 3, som omhandler planlægning, bygning, reparation og vedligeholdelse af veje, fastsætter følgende:
- »(3¹) Formålet med vedligeholdelse af veje er at sikre, at vejenes tilstand opfylder de krav, der er fastsat i denne lovs § 10, stk. 2.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 14 Den 19. august 2009 stoppede en polititjenestemand fra Lõuna Politseiprefektuur i forbindelse med en kontrol på en offentlig vej en lastvogn tilhørende Karuse, som transporterede en ladning grus til en vejbyggeplads. Køretøjet blev stoppet ca. 42 kilometer fra det nævnte selskabs forretningssted og ca. 10 kilometer fra dette arbejdssted.
- 15 Polititjenestemanden pålagde for det første føreren af denne lastbil en bøde på 900 EEK, bl.a. fordi denne havde ført et køretøj, hvori der ikke var installeret en fartskriver, hvormed førernes overholdelse af køre-/hviletider, jf. kravene i LS, kunne kontrolleres. For det andet anordnede polititjenestemanden af samme grund et ekstraordinært teknisk eftersyn af det nævnte køretøj.
- 16 Det fremgår af køretøjets registreringsattest, at der er tale om en 3-akslet lastvogn med en samlet vægt på 25,5 tons. I den rubrik i registreringsattesten, hvori der kan anføres bemærkninger, er anført »servicekøretøj«.
- 17 Karuse anlagde sag ved Tartu halduskohus (forvaltningsretten i Tartu) med påstand om annullation af polititjenestemandens afgørelse, for så vidt som der deri blev anordnet et ekstraordinært teknisk eftersyn. Karuse gjorde i denne forbindelse bl.a. gældende, at det omhandlede køretøj var et servicekøretøj, hvilket fremgik af køretøjets registreringsattest, og at køretøjet på tidspunktet for kontrollen var på vej til en vejbyggeplads med en ladning grus, der skulle bruges til vejvedligeholdelsesarbejder. Køretøjet var derfor omfattet af den undtagelse fra forpligtelsen til at anvende en fartskriver, der er fastsat i LS' § 20³, stk. 8, nr. 8).
- 18 Ved dom af 9. december 2009 tabte Karuse sagen med den begrundelse, at den blotte angivelse af »servicekøretøj« i det omhandlede køretøjs registreringsattest ikke er tilstrækkeligt til automatisk at give køretøjet denne status og således ikke blot af denne grund giver en fritagelse fra forpligtelsen til at anvende en fartskriver. Tartu halduskohus udtalte endvidere, at de omhandlede arbejder ikke kunne anses for at være vejvedligeholdelsesarbejder som omhandlet i TeeS' § 14, inden for hvis rammer de herved anvendte køretøjer er undtaget fra at anvende en fartskriver.
- 19 Den 5. januar 2010 har Karuse appelleret denne dom til Tartu ringkonnakohus (appelretten i Tartu).
- 20 Karuse gør gældende, at vedligeholdelse af en vej forudsætter anvendelse af bestemte materialer og det nødvendige personale, som transporteres til vejbyggepladsen med det samme transportmiddel, som også bruges ved vedligeholdelsesarbejdet. I det foreliggende tilfælde blev det omhandlede køretøj anvendt til at fordele grus på den offentlige vej, hvorpå vedligeholdelsesarbejdet blev udført, og

føreren af køretøjet skulle også udføre denne opgave. Som følge heraf er Karuse af den opfattelse, at transporten af det materiale, der skal anvendes til vejarbejdet, anses for at udgøre en del af vedligeholdelsesarbejdet.

- 21 Lõuna Politseiprefektuur har derimod nedlagt påstand om, at Tartu halduskohus' dom stadfæstes.
- 22 I forelæggelsesafgørelsen har Tartu ringkonnakohus bl.a. anført, at Republikken Estland næsten ordret har gennemført den undtagelse, der fremgår af artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006, hvorfor der ved bedømmelsen af udtrykket »køretøjet benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje«, der er indeholdt i LS' § 20³, stk. 8, nr. 8), skal tages hensyn til reglerne for anvendelsen af EU-retten.
- 23 I denne forbindelse har den forelæggende ret præciseret, at der ikke – bortset fra i dommen af 25. juni 1992, sag C-116/91, British Gas (Sml. I, s. 4071), som vedrørte fortolkningen af udtrykket »køretøjer, der benyttes af gasvæsenet«, og i dommen af 21. marts 1996, sag C-335/94, Mrozek og Jäger (Sml. I, s. 1573), der omhandlede fortolkningen af udtrykket »køretøjer, der benyttes [...] til renovation« – findes praksis fra Domstolen, der gør det muligt under omstændighederne i det foreliggende tilfælde på utvetydig måde at fortolke udtrykket »køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje« som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006.
- 24 Tartu ringkonnakohus har på den baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal formuleringen »i forbindelse med vedligeholdelse af veje«, der anvendes ved definitionen af den undtagelse, som er tilladt i henhold til artikel 13, stk. 1, litra h), i [forordning nr. 561/2006], fortolkes således, at den omfatter en lastvogn med tippelad med en samlet vægt på 25,5 t, som transporterer grus fra en grusgrav[, hvor det udvindes,] over en offentlig landevej til et sted, hvor der foretages vejudbedrings- og -vedligeholdelsesarbejder?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 25 Med det præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om udtrykket »køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje«, der fremgår af artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006, hvilke køretøjer kan undtages fra forpligtelsen til at anvende en fartskriver, skal fortolkes således, at det omfatter et køretøj, som transporterer grus fra indladningsstedet til det sted, hvor der udføres vejvedligeholdelsesarbejder.
- 26 Indledningsvis bemærkes, at bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006 i det væsentlige gengiver bestemmelserne i artikel 4, nr. 6), i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport (EFT L 370, s. 1).
- 27 Eftersom forordning nr. 561/2006 med hensyn til de betingelser, som undtagelserne i artikel 4, nr. 6), i forordning nr. 3820/85 var underlagt, ikke har medført nogen væsentlige ændringer, og det er de samme formål, der forfølges med de nævnte forordninger, er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i den fortolkning, som Domstolen gav i British Gas-dommen og i dommen i sagen Mrozek og Jäger vedrørende de undtagelser, der er fastsat i sidstnævnte bestemmelse.
- 28 Domstolen udtalte i de nævnte domme, at eftersom den nævnte bestemmelse i forordning nr. 3820/85 opregner bestemte kategorier af køretøjer, der er undtaget fra denne forordnings anvendelsesområde, og således udgør en undtagelse fra den almindelige ordning, kan den ikke fortolkes således, at den har virkninger ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre beskyttelsen af de interesser, den har til formål at varetage. Endvidere bør rækkevidden af de undtagelser, den foreskriver, bestemmes under

hensyntagen til forordningens målsætning (British Gas-dommen, præmis 12, dommen i sagen Mrzok og Jäger, præmis 9, og dom af 21.3.1996, sag C-39/95, Goupil, Sml. I, s. 1601, præmis 8). Domstolen har udtalt sig på tilsvarende måde vedrørende de undtagelser, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, litra d), og artikel 3, litra h), i forordning nr. 561/2006 (dom af 17.3.2005, sag C-128/04, Raemdonck og Raemdonck-Janssens, Sml. I, s. 2445, præmis 19, af 28.7.2011, sag C-554/09, Seeger, Sml. I, s. 7131, præmis 33, samt af 3.10.2013, sag C-317/12, Lundberg, præmis 20).

- 29 I denne forbindelse bemærkes, at forordning nr. 561/2006, således som det bl.a. fremgår af 17. betragtning til denne forordning og af forordningens artikel 1, har til formål at harmonisere vilkårene for konkurrencen på vejtransportområdet og at forbedre arbejdsvilkårene og færdselssikkerheden, og disse formål kommer bl.a. til udtryk i forpligtelsen til i princippet at udstyre vejtransportkøretøjer med en godkendt fartskriver, der gør det muligt at kontrollere, at førernes køre- og hviletider overholdes (Lundberg-dommen, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 For så vidt angår de interesser, som artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006 har til formål at beskytte, bemærkes, at de i nævnte bestemmelse fastsatte undtagelser er baseret på karakteren af de tjenesteydelser, køretøjerne anvendes til. Det fremgår af opremsningen i denne bestemmelse, at de af denne bestemmelse omfattede tjenesteydelser alle er generelle tjenesteydelser af almen interesse (jf. i denne retning vedrørende artikel 4, nr. 6), i forordning nr. 3820/85, British Gas-dommen, præmis 13, dommen i sagen Mrozek og Jäger, præmis 10, og Goupil-dommen, præmis 9).
- 31 I forbindelse med at Domstolen mere specifikt skulle fortolke udtrykket »køretøjer, der benyttes af gasvæsenet«, der fremgår af artikel 4, nr. 6), i forordning nr. 3820/85, udtalte den, at den undtagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, kun gælder for køretøjer, der i det hele og udelukkende anvendes til transport i forbindelse med fremstilling, forsyning, eller distribution af gas samt vedligeholdelse af de hertil nødvendige installationer, således at den nævnte undtagelse ikke finder anvendelse på de køretøjer, der helt eller delvis anvendes til transport af gasapparatur til husholdninger (British Gas-dommen, præmis 21).
- 32 Enhver anden fortolkning af dette udtryk kunne navnlig skade formålet om at fjerne de forskelle, der kan fordreje konkurrencen på området for vejtransport. En virksomhed, der udøver sine aktiviteter på området for produktion, transport og distribution af gas, men som også leverer gasapparatur til husholdninger, ville nemlig, hvis den i forbindelse med transporten var undtaget fra forpligtelsen om at anvende en fartskriver i de køretøjer, der anvendes til transporten af sådanne apparater, have en konkurrencemæssig fordel i forhold til de virksomheder, der kun leverer sådanne apparater, idet den ville spare de omkostninger, som er forbundet med at installere og vedligeholde disse instrumenter i køretøjerne, hvilke omkostninger de andre virksomheder, der leverer gasapparatur til husholdninger, må afholde for deres vedkommende (jf. British Gas-dommen, præmis 19).
- 33 Hvad angår udtrykket »renovation«, som fremgår af artikel 4, nr. 6), i forordning nr. 3820/85, har Domstolen udtalt, at dette kun omfatter afhentning af affald fra det sted, hvor det er henlagt. Den fastslog, at køretøjer, der benyttes i dette øjemed, kører en begrænset strækning og kort tid, idet transporten er et accessorium til selve afhentningen. Det følger heraf, at renovationskørsel, som ikke opfylder disse kriterier, ikke kan drage fordel af undtagelsen fra forpligtelsen til at anvende en fartskriver (jf. dommen i sagen Mrozek og Jäger, præmis 12).
- 34 Det er i lyset af denne retspraksis, at Domstolen skal besvare det spørgsmål, som den forelæggende ret har stillet.
- 35 Hvad for det første angår eksklusiviteten af den i hovedsagen omhandlede transport fremgår det af sagen, at gruset i hovedsagen kun skulle bruges til vejvedligeholdelsesarbejder. Det følger heraf, at denne transport i det hele og udelukkende havde tilknytning til vedligeholdelse af veje, jf. artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006 (jf. i denne retning British Gas-dommen, præmis 21).

- 36 Hvad for det andet angår spørgsmålet, om den omhandlede transport kun var et accessorium til vedligeholdelsesarbejdet, skal det lægges til grund, at for at dette kan være tilfældet, skal det pågældende køretøj anvendes direkte til at fordele gruset på de steder på vejen, der skal udbedres (jf. analogt dommen i sagen Mrozek og Jäger, præmis 12). Derimod kan alene transporten af grus, der skal anvendes til vejvedligeholdelsesarbejder, ikke anses for at henhøre under den undtagelse, der er fastsat ved artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006.
- 37 Denne fortolkning er i overensstemmelse med det formål, der er omhandlet i artikel 1 i forordning nr. 561/2006 om at fjerne de forskelle, der kan fordreje konkurrencen på området for vejtransport. Domstolen har nemlig udtalt, at den undtagelse, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006, kan finde anvendelse på såvel offentlige myndigheder som på private virksomheder, som under tilsyn af det offentlige præsterer en tjenesteydelse af almen interesse (dommen i sagen Mrozek og Jäger, præmis 15). Transport af nødvendigt materiale med henblik på vedligeholdelsesarbejder, som i tvisten i hovedsagen, kan således udføres af en privat tjenesteyder og kan dermed udgøre en erhvervsmæssig virksomhed, der som sådan er underlagt konkurrencen.
- 38 Hvis køretøjet for en sådan tjenesteyder, som kun transporterer grus til vejbyggepladser, fritages fra forpligtelsen til at anvende en fartskriver, tilføres denne tjenesteyder en konkurrencemæssig fordel i forhold til de andre tjenesteydere i branchen, idet førstnævnte vil spare de omkostninger, som er forbundet med at installere og vedligeholde de nævnte kontrolapparater i køretøjerne (jf. i denne retning British Gas-dommen, præmis 19).
- 39 Selv om forordning nr. 561/2006 derudover ikke fastsætter, at de køretøjer, der anvendes inden for aktiviteter i forbindelse med vedligeholdelse og kontrol af veje, kun må anvendes i nærheden af det sted, hvor der udføres vejvedligeholdelsesarbejder for at kunne være omfattet af den undtagelse, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 13, stk. 1, litra h), er der ikke desto mindre tale om et element, der skal tages hensyn til ved vurderingen af spørgsmålet, om transporten er et accessorium til det nævnte arbejde (jf. analogt dommen i sagen Mrozek og Jäger, præmis 12).
- 40 Køretøjer, der inden for kort tid tilbagelægger korte strækninger, kan nemlig fritages fra forpligtelsen til at være udstyret med en fartskriver, uden at der derved gøres indgreb i de formål om at forbedre arbejdsvilkårene og færdselssikkerheden, der forfølges med forordning nr. 561/2006.
- 41 Tværtimod ville en udvidelse af den undtagelse, der er fastsat i denne forordnings artikel 13, stk. 1, litra h), til køretøjer, der tilbagelægger relativt lange strækninger, føre til, at førerne af sådanne køretøjer kunne blive foranlediget til at køre i mange timer uden hvile, hvilket kan skade de nævnte formål (jf. i denne retning Seeger-dommen, præmis 36).
- 42 I denne forbindelse skal det ikke desto mindre, således som det fremgår af den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 28, bemærkes, at omfanget af den undtagelse, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006, skal fastlægges under hensyntagen til de formål, der forfølges med den nævnte forordning, herunder formålet om færdselssikkerhed.
- 43 Der skal herved tages hensyn til den omstændighed, at de handlinger, der er forbundet med vejvedligeholdelse, omfatter en række forskellige arbejder, såsom bl.a. udbedring af vejskader, afisning eller snerydning. Disse arbejder er bl.a. karakteriseret ved en vanskelig planlægning, der varierer alt efter den begivenhed, der ligger til grund for den opståede skade på den offentlige vej, og ved nødvendigheden af, at de skal udføres hurtigt. Hyppigheden af disse arbejder afhænger endvidere i vidt omfang af vejrforholdene og af de afstande, som de anvendte køretøjer skal tilbagelægge mellem de forskellige arbejdssteder, idet disse betingelser kan variere i de forskellige områder i Unionen. Det forholder sig således med hensyn til de længere afstande mellem byområderne i de medlemsstater, der er karakteriseret ved en lav befolkningstæthed, som f.eks. de medlemsstater i Den Europæiske Union, der ligger mod nord, i modsætning til visse områder i medlemsstaterne i Centraleuropa.

- 44 I den foreliggende sag fremgår det af forelæggelseskendelsen, at det omhandlede køretøj blev stoppet ca. 42 kilometer fra Karuses forretningssted og ca. 10 kilometer fra arbejdsstedet. Afstanden mellem arbejdsstedet og det sted, hvor gruset blev indladet på dette køretøj, er derimod ikke blevet angivet.
- 45 Det følger heraf, at det tilkommer den forelæggende ret – under hensyntagen til alle oplysningerne i den sag, der verserer for den, og de ovennævnte betragtninger vedrørende de geografiske og klimatiske særegenheder i det pågældende område – at vurdere, om det i hovedsagen omhandlede køretøjs kørsel overholdt kravet om, at der skal været tale om en begrænset strækning og kort tid, således at den omhandlede transport ikke skader de formål, der forfølges med forordning nr. 561/2006.
- 46 Endelig skal det konstateres, at artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006 ikke fastsætter, at de køretøjer, der anvendes inden for de aktiviteter, der er opregnet der, er underlagt en begrænsning for så vidt angår deres samlede vægt eller deres tekniske specifikationer for at kunne være omfattet af denne bestemmelses undtagelse. I forbindelse med besvarelsen af det præjudicielle spørgsmål skal der derfor ikke tages hensyn til det anvendte køretøjs samlede vægt på 25,5 tons eller til det forhold, at der var tale om en lastvogn med tippelad.
- 47 Det skal i øvrigt præciseres, at med de nævnte begrænsninger er kørsel med køretøjer i ubelæstet stand, der anvendes i forbindelse med vedligeholdelse af veje, og kørsler, der sker som forberedelse til de nævnte transporter, ligeledes omfattet af artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006 (jf. i denne retning dommen i sagen Mrozek og Jäger, præmis 14).
- 48 På baggrund af alle de ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at udtrykket »køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje«, som fremgår af artikel 13, stk. 1, litra h), i forordning nr. 561/2006, hvilke køretøjer kan undtages fra forpligtelsen til at anvende en fartskriver, skal fortolkes således, at det omfatter køretøjer, som transporterer materiale til det sted, hvor der udføres vejvedligeholdelsesarbejder, på den betingelse, at transporten i det hele og udelukkende er knyttet til gennemførelsen af de nævnte arbejder og er et accessorium hertil. Det påhviler den nationale ret at vurdere, om dette er tilfældet under hensyntagen til alle de relevante oplysninger i tvisten i hovedsagen.

Sagens omkostninger

- 49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

Udtrykket »køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje«, som fremgår af artikel 13, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, hvilke køretøjer kan undtages fra forpligtelsen til at anvende en fartskriver, skal fortolkes således, at det omfatter køretøjer, som transporterer materiale til det sted, hvor der udføres vejvedligeholdelsesarbejder, på den betingelse, at transporten i det hele og udelukkende er knyttet til gennemførelsen af de nævnte arbejder og er et accessorium hertil. Det påhviler den nationale ret at vurdere, om dette er tilfældet under hensyntagen til alle de relevante oplysninger i tvisten i hovedsagen.

Underskrifter